

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי
גליון מס' 57 / פרשת קרח תשפ"ג

מאה שנה
לדף היומי

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילת' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ל"ב.

"אמר ליה אידך, וכי מקמי פלגא ניקום?"

בגמרא השבוע מסופר: רב הונא ורב חסדא ישבו יחדיו. 'גניבא' - אחד מחכמי בבל - עבר לידם. אחד מהם ביקש לקום בפניו כדין תלמיד חכם, אך חברו מנע בעדו, והסביר: אותו חכם הינו בעל מחלוקת העסוק במריבות עם זולתו, ואין ראוי לקום בפניו.

נראה שהאיש היה תלמיד חכם בעל שיעור קומה, ולמרות זאת לא נסלחה לו עובדת היותו בעל מחלוקת. כמה נורא.

תלמיד חכם שמונה כרב באמריקה נקלע למבוכה: אדם אחר, נמרץ, התחיל למסור שיעורים ולהקהיל קהילות, ודחק את אט את מקומו. הלה בא לרבי מאוז'רוב להשיח את ליבו, והופתע כשהרבי הורה לו ברורות: "עזוב את המקום! התרחק ממחלוקת!" האיש נרתע מהרעיון והרבי פתח בפניו את סגור לבו: "בצעירותי ישבתי על כסא אדמו"רות בפולין, אלא שרב פלוני שסבר שלו מגיעה המשרה התחיל אף הוא לקבל קהל במקביל אליי. כיון שחששתי ממחלוקת עזבתי את המקום ללא היסוס. כיום אני חי באמריקה באושר, ואילו אותו רב, כשנכנסו הצוררים לעיירה, כדרכם פנו ראשית למנהיג העדה, האדמו"ר, והכוהן עד צאת נשמתו... ה' ייקום דמו. זכיתי אפוא בחיי בזכות התרחקותי ממחלוקת...".

איך זה קשור אלינו?

נקלענו למחלוקת; אנחנו הצודקים! אך אנחנו גם הבורחים!!! לא ניתן למחלוקת דריסת רגל אצלנו, גם במחיר של ויתור.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ל'.

"אמר שמואל לא שמייה מתיא"

בגמרא השבוע מסופר על אדם שנתן גט על תנאי שהגט יחול רק אם לא יבוא תוך שלשים יום. האיש התאמץ והגיע ביום השלושים עד הנהר הסמוך לעיר, אלא שלא מצא סירה שתעבירו את הנהר, למרות שצעק: "ראו שבאתי! אלא שאנוס אני ואיני יכול לעבור את הנהר" פסק שמואל שהגט חל. הוא אמנם אנוס, אך בפועל לא בא.

"נאנסת", אך לא התפללת! "נאנסת", אך לא למדת! אינך אשם. לא תיתבע על כך. אך את הלימוד והתפילה הפסדת!

וכמשלו של החפץ חיים: קבוצת סוחרים ששבו מהיריד שחו ביניהם וסיכמו בסיוע את רווחיהם. כולם שחו על קניות ומכירות, מלבד אחד שישב בפניו עגומות. "מה איתך?" שאלוהו, והוא סיפר בעגמומיות כי ביום הראשון של היריד חלה, ונאלץ לשכב כל ימי היריד במיטתו. "ומה לך עצוב?" תהו החברים, "הרי אינך אשם, היית חולה!"; "מה תעזור לי הידיעה שאני אשם" - התפרץ בכאב - "בעוד אין לי במה לפרנס את בני ביתי בשנה הקרובה?!".

איך זה קשור אלינו?

תירוצים, צודקים ככל שיהיו, אינם מחפים על ההפסד! איחרת לתפילה, ביטלת מלימודך, התעלמת מבקשת עזרה? אף שהנך נקי מאשמה - הפסדת!

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ח.

"זקן שהגיע לגבורות"

גמרתנו השבוע מכנה אדם בן שמונים בתואר 'זקן שהגיע לגבורות', זאת על שם הפסוק "ואם בגבורות שמונים שנה". יש מי שמפרש ששנים אלו הם מבחן לגבורת האדם, ככל שהוא אינו מוותר לעצמו וממשיך בהנהגותיו ובהליכותיו למרות חולשתו, כך הוא גיבור יותר.

וזהו כלל לכל אדם, דווקא הזמנים הקשים, השעות החלשות, הם הזמן להוכיח גבורה!

ר' שלום שבדרון ייסד מסגרות לימוד לקירוב הנוער לתורה ומתיקותה. אחד המשתתפים, בחור מוכשר, הודיע יום אחד שבשבוע הבא לא יוכל להשתתף בשיעורים, משום ש"אז מתקיים משחק כדורגל בינלאומי, ואני חייב לצפות בזה". "מה זה כדורגל" ביקש ר' שלום להבין, והבחור טרח לתאר את הקבוצות, את השוער והשחקנים, וסיכם: "המנצח הוא המכניס את הכדור לשער היריב". "מה הבעיה?!" היתמם ר' שלום, "בלילה כשהשוער ישן, אבקיע את השער בקלות!". הבחור גיחך "המנצח הוא מי שמצליח להבקיע בעוד השוער מפריע". פניו של ר' שלום הרצינו והוא הגיב: "וגם כאן, המנצח הוא דווקא מי שבא לשיעור גם כשיש משחק שמפריע". למחרת, כשהבחור הופיע לשיעור קם לפניו ר' שלום מלוא קומתו. אות הערכה למנצח!

איך זה קשור אלינו?

ישנם זמנים קשים, רגשית או פיזית, דווקא אז נראה את גבורתנו לא נוותר על תפילה בציבור, ועל הלימוד, בכך נוכיח כי גיבורים אנו.